

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 26 oktober 2018

Boro, de Japanse zichtbare vorm van repareren. Ooit geboren uit pure noodzaak. Katoen was eeuwenlang zeer kostbaar in Japan. Tot ver in de twintigste eeuw leefden veel Japanners op het platteland in armoede. Versleten kleding kon dan ook niet weggegooid worden. In plaats daarvan repareerde en versterkte men de kledingstukken door allerlei lapjes over de slijtageplekken te borduren waardoor de kleding sterker en warmer werd. De techniek wordt tegenwoordig gebruikt als handwerk- en kunstvorm.

Leuk om te weten, maar wat heeft dit te maken met het Geheugenkoor?
Het antwoord staat verderop in dit Terugblikje.

Elke koormiddag heeft wel iets speciaals. Dit keer het afscheid van Mieke. Zeven jaar geleden richtten Mieke, Bernadette en Gertje het Geheugenkoor op. Bernadette nam twee jaar geleden afscheid. Dit keer is het de beurt aan Mieke. Althans, wat het zichtbare werk voor het koor betreft. Zij heeft besloten niet meer de vrijdagmiddagen te begeleiden. Verder blijft ze (gelukkig) als voorzitter verbonden aan het Geheugenkoor en doet ze allerhand werkzaamheden zoals het af en toe maken van het programma en het contact met nieuwe zangers.

Met Mieke als middelpunt zingen we natuurlijk het lied van haar hand over de herfst.

*Herfst komt nader
Herfst komt nader
Herfst komt meer en meer
Bladeren vallen
Bladeren vallen
Bladeren vallen neer
Herfst komt nader
Herfst komt nader
Bladeren vallen neer*

De muziekinstrumenten zorgen voor de storm!

Mieke heeft ook eens het lied Midwinternachtzon geschreven:

*In het donker straalt een licht,
straalt een licht over de mensen
Waakt en straalt daar met haar licht,
over mensen en hun wensen*

*Refrein:
Tingeling tingeling
Bim bam bom
Tingeling tingeling
Midwinternachtzon*

*Deze nacht is als geen ander,
als geen ander ons gegeven
Waar een zon van zuiver licht,
ons als gids wordt toegewezen*

Els heeft voor Mieke een andere tekst op dit lied geschreven.

Licht en Kracht

*In ons midden zit een vrouw
't Is een vrouw met veel talenten
Met haar inbreng bij ons koor
Bracht zij ons geluksmomenten*

*Refrein: Tingeling tingeling
Bim Bam Bij
Met haar stem - en haar lach
Maakte zij ons blij*

*Op het pad dat jij zal gaan
Steeds op zoek naar nieuwe bronnen
Wensen wij jou licht en kracht
Van wel duizend mooie zonnen*

*Refrein: Tingeling tingeling
Bim Bam Bij
Met jouw stem - en jouw lach
Maakte jij ons blij*

Zoals altijd lezen we een gedicht. Mieke deed dit ook regelmatig. Op een middag had ze het boekje *Geef de moed niet op* van de Japanse schrijfster Toyo Shibata bij zich. Toyo Shibata was een inspirerende vrouw. Ze danste klassiek tot haar 92ste. Toen moest ze daarmee stoppen omdat ze rugklachten had. Haar zoon adviseerde haar om poëzie te gaan schrijven. Toen ze 99 werd kwam haar eerste bundel uit. Een bundel met gedichten en poëzie waarin zij mensen optimistisch en ontroerend aanmoedigt om te blijven dromen, hopen en bovenal lief te hebben. Marja leest het gedicht *De Lucht* voor.

*Als ik me eenzaam voel
Kijk ik naar de lucht
Wolken die op een gezinnetje lijken
Wolken die lijken op de kaart van Japan
Er zijn ook wolken
Die tikkertje spelen
Waar drijven ze
Toch allemaal naartoe?*

*Bij schemeravond wolken rood als meekrap
Bij nacht een hemel vol sterren*

*Ook jij moet tijd maken
Om op te kijken naar de lucht*

Bij een afscheid hoort een cadeau. Marja heeft voor Mieke een Bullet Journal. Een Bullet Journal is een planner, dagboek, to-do list en schetsboek ineen. Een hulpmiddel om ideeën en plannen uit je hoofd op papier te zetten. En vooral ook om alle gedichten en liedjes die opborrelen op papier te zetten.

Dit naar voorbeeld van Toyo Shibata. Zij zei dat het schrijven van gedichten haar leven zin gegeven had, en nog wel meer dan dat. 'Wat ik heb begrepen door het maken van gedichten, is dat een mensenleven niet alleen uit leed en verdriet bestaat.'

Om dit nog kracht bij te zetten heeft Marja voor het boek een omslag gemaakt van boro. Door positieve dingen te zien, te bedenken en op te schrijven kan verdriet en eenzaamheid een beetje 'gerepareerd' worden.

Dan gaan we weer zingen. Roos zingt het lied Thank you for the music van ABBA. Het refrein zingen we mee:

Thank you for the music, the songs I'm singing
Thanks for all the joy they're bringing
Who can live without it, I ask in all honesty
What would life be?
Without a song or a dance what are we?
So I say thank you for the music
For giving it to me

Gertje heeft een collage gemaakt met kernwoorden typerend voor Mieke. Zij zingt deze op een meditatieve wijze met gitaarspel van Loek op de achtergrond. De laatste woorden zingen we herhalend mee Dank je wel!

Nog een verrassing. Zanger Anneke kan niet alleen zingen, maar ook pianospelen. Met Greta speelt ze quatre mains een Romanze uit Sonate I van Anton Diabelli. Zo mooi! Ze krijgen dan ook een luid applaus. We klappen nog als dochter Joke Anneke in de rolstoel achteruit weer naar haar plaats in de kring rijdt. Nico merkt adrem op "*Mooi gespeeld, maar je gaat wel snel achteruit!*"

Tenslotte zingen we *Zingen al tezamen.*

*Zingen al tezamen
Zingen voor de lol
Zing je longen vol*

*Iedereen die zingt nu een lied
Iedereen die zingt nu een lied
Iedereen die zingt en geniet
Iedereen die zingt en geniet*

We zingen het in canon. Roos en Gertje dirigeren. Het is een heerlijk liedje om te zingen en je kunt het eindeloos herhalen. Maar dan geeft Gertje aan dat we stoppen. De groep waarin Mieke meezingt negeert dit echter en blijft vrolijk doorzingen. Zoals Gertje zegt: "*Ze moet toch het laatste woord hebben.*"

Maar het echte laatste woord is voor Ria B. Zij verzorgt altijd de bloemen die de koormiddagen extra kleur geven. Vanmiddag sierde een prachtig herfstboeket het midden van de zaal. Een boeket dat Mieke mee mag nemen. Alsjeblieft en dank je wel!

Groet,
Marja Ruts